

Wzór pisma, które należy przekazywać do posłów Sejmu RP – e-mailami. Może być pocztą lub osobiście **PILNE!!!**

Miejscowość, data.....np. Bielsko –

Biała 16.04.2009 r.

Nazwa stowarzyszenia lub osoby fizycznej:

np. Stowarzyszenie Przeciw Bezprawiu, 43 -300 Bielsko - Biała, ul. Iglasta 28 e-mail:

info@aferyibezprawie.org

Poseł RP Sejm RP, Warszawa ul.

Wiejska 10

Wniosek o spotkanie i interwencję

W związku z prowadzonymi w Sejmie RP od listopada 2008 r. pracami Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka nad zmianami Kodeksu postępowania karnego – **druk**

1394 linki: <http://orka.sejm.gov.pl/projustall6.htm> <http://orka.sejm.gov.pl/SQL.nsf/poskomprocall?OpenAgent&6&1394>

zwracamy się do Posła RP, aby wykorzystując swoje uprawnienia i obowiązki wynikające z art. 2, 14 i 21 Ustawy o wykonywaniu mandatu posła (Dz. U. Nr 104 poz.708 z 2006 r.) a także art. 32 pkt. 2 oraz art. 70, 87, 91 pkt. 3 Regulaminu Sejmu RP, podjął **intensywną** pracę, poprzez zgłoszenie i nadanie prawnego biegu proponowanym przez Stowarzyszenia obywatelskie zmian kodeksu postępowania karnego. Obecne prace Komisji Sprawiedliwości nie obejmują istotnych zmian koniecznych dla poszanowania konstytucyjnych praw wolności człowieka, w tym przede wszystkim prawa do sprawiedliwego procesu. Propozycję zmian zgłosiła już w dniu 6.05.2008 r. na piśmie grupa stowarzyszeń do Przewodniczącego Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Do dnia dzisiejszego **brak** jest jakiegokolwiek odpowiedzi (zobacz link: <http://www.aferyibezprawie.org/index.php?menu=newsout&id=207>

). Zaś proponowane zmiany przez Stowarzyszenia obywatelskie nie są przedmiotem prac ww. komisji. W celu uzasadnienia naszego wniosku nalegamy na spotkanie oraz realizację Regulaminu Sejmu RP w zakresie wysłuchania publicznego i obecności posła RP w pracach komisji dla dobra obywatela. Nadmieniamy, że inicjatywę taką podjęli uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Stowarzyszeń Przeciw Bezprawiu w dniu 4.04.2009 r., w ilości 20 stowarzyszeń, do której doszło w Warszawie. Treść apelu przekazano na ręce Przewodniczącego Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 7.04.2009 r.

W związku z bezczynnością Ministra Sprawiedliwości i Posłów RP w zakresie:

-

dowolności wszczynania lub umarzania postępowań karnych przez prokuratorów, włącznie z podmienianiem protokołów przesłuchań,

-

istniejącego nagminnego fałszowania, przerabiania protokołów rozpraw i posiedzeń przez prowadzących sprawy sędziów,

-

inkwizycyjnym prowadzeniem rozpraw

-

a także dobieraniem składów sędziowskich w zależności od tego kto jest sądzony

niezbędnym są pilne zmiany kodeksu postępowania karnego poprzez:

1.

zmianę treści art. 147 i 358 k.p.k., która nagrywanie przez stronę lub sąd pozostawia do **uznani**
a sądu.

Tymczasem nagrywanie przez sąd winno być

niezbywalnym

prawem uczestnika postępowania,

jeśli

złoży taki wniosek. Nagranie winno być archiwizowane do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, łącznie z kasacją i skargą do TK lub ETPCz w Strasburgu, na wypadek gdy by strona kwestionowała treść protokołu rozprawy. Do czasu elektronicznego tłumaczenia głosu na protokół, nagrania takie nie były by przepisywane a wyłącznie przechowywane. Koszty więc w praktyce są minimalne. Zaletą jest zdyscyplinowanie wszystkich uczestników postępowania tj. adwokata, sędziego, prokuratora, oskarżonego i świadka a także umożliwi obiektywną kontrolę pracy sądów i prokuratur oraz praktyczną realizację art. 304 par. 2 k.p.k.

2.

zmianę treści art. 90 i 91 k.p.k. poprzez pełne dopuszczenie stowarzyszeń do przesłuchań prokuratorskich, o ile nie zachodzi konieczność ochrony tajemnicy państwowej a także do posiedzeń i rozpraw sądowych poprzez prawo do składania wniosków, oświadczeń, pytań do stron postępowania, przeglądania akt a także prawo do zaskarżania orzeczeń sądowych. Do tej pory dopuszczenie stowarzyszenia zależy wyłącznie od **woli** sędziego a stowarzyszenie może wstąpić, tylko **przed** rozpoczęciem

przewodu sądowego. Nie posiada żadnych uprawnień poza składaniem oświadczeń. Obecnie w komisji sejmowej są prowadzone prace nad zmianą treści art. 91 kpk, ale wyłącznie w zakresie możliwości składania wniosków dowodowych. Te zmiany są dalece

nie

wystarczające. W przypadku posiedzeń sądowych, udział stowarzyszeń, nawet jako publiczności jest traktowany przez sąd jako posiedzenie niejawne z mocy ustawy i to wbrew Konstytucji RP. Tymczasem to na posiedzeniach umarza się sprawy, które organy wymiaru

sprawiedliwości chcą ukryć, bowiem na postanowienia te nie służy żadne zażalenie.

3.

zmianę treści art. 351 k.p.k. polegające na jednoznacznym określeniu kolejności przydzielania sprawy sędziemu prowadzącemu rozprawę lub posiedzenie. Istotnym jest także dokumentowanie tego faktu, tak aby był on możliwy do sprawdzenia przez uczestnika. Obecnie rozprawy pomimo regulacji wynikającej z art. 351 k.p.k. nie są przydzielane wg kolejności wpływu. Sądy nie tylko nie przestrzegają treści art. 351 k.p.k., ale także obywatel nie ma możliwości kontroli kolejności przyznawania sprawy. Zaś w przypadku posiedzeń jest jeszcze gorzej, bowiem sprawy przydzielane są przez przewodniczącego bez **żadnych** uregulowań prawnych.

4.

zmianę treści art. 55 k.p.k. poprzez uprawnienie pokrzywdzonego do złożenia prywatnego aktu oskarżenia, w przypadku kiedy prokurator odmówi wszczęcia śledztwa lub dochodzenia. Obecnie prokuratorzy umarzają oczywiste przestępstwa. Przechodzą one co prawda iluzoryczną kontrolę sądową na posiedzeniach sądowych. Jednak na wskutek tej drogi stworzył się niebezpieczny precedens do prawomocnego umarzania przestępstw. Prokuratorzy bowiem nie czynią żadnych ustaleń z urzędu, zaś sądy nazbyt często umarzają sprawy nawet **nie** znając akt sprawy. Umożliwienie złożenia natychmiastowego prywatnego aktu oskarżenia osobie pokrzywdzonej, w przypadku umorzenia sprawy przez prokuratora, odciąży sądy od wydawania wątpliwych merytorycznie postanowień umarzających sprawę, a także przyspieszy postępowanie, a z drugiej umożliwi pokrzywdzonemu zachowanie rzeczywistego prawa do sądu i pełnej dwuinstancyjności w orzekaniu. Umożliwi mu także nadzwyczajne środki zaskarżenia. Zaś opłata stosowana za złożenie prywatnego aktu oskarżenia będzie przeciwdziałała tzw.

pieniactwu

czyli składaniu nie uzasadnionych aktów oskarżenia. Zmiana ta uniemożliwi prokuratorowi ukrywanie przestępstw oraz umożliwi kontrolę tych umorzeń. Jeśli bowiem prokurator odmówił wszczęcia śledztwa, a później pokrzywdzony uzyska prawomocny wyrok karny, to oczywistym będzie, że prokurator działał niewłaściwie. Może więc ponieść kare zgodnie z ustawą o prokuraturze. Zmiany te są konieczne ze względu na szerzącą się patologię wymiaru sprawiedliwości. Panuje wszechwładna arogancja, nepotyzm sędziów i prokuratorów wszystkich instancji. Sytuację tą pogarsza faktyczna bezkarność wymiaru sprawiedliwości, za oczywiste stronnictwo wyroki. Prokuratorzy bezkarnie przerabiają akta. Do sędziów dołączy armia asesorów, która uzyska status sędziego, bez należytego przygotowania zawodowego, a przede wszystkim bez doświadczenia życiowego, którego wymaga art. 7 k.p.k.

Zmiany te są konieczne ze względu na szerzącą się patologię wymiaru sprawiedliwości. Panuje

wszcechwaładna arogancja, nepotyzm sędziów i prokuratorów wszystkich instancji. Sytuację tą pogarsza faktyczna bezkarność wymiaru sprawidliwości za oczywiste stronnicze wyroki. Prokuratorzy bezkarnie przerabiają i fałszuują akta śledztw. Podmieniane są także niewgodne dla nich zeznania. Do sądów przyjdzie ok. 600 asesorów, którzy bez wymaganego doświadczenia (patrz art. 7 kpk), uzyskają status sędziego. Stąd obecność stowarzyszeń przy tworzeniu prawa jest nie tylko niezbędna ale i konieczna. Posłowie nie mogą więc zgodnie z treścią swojego ślubowania oraz treścią art. 21 Ustawy o wykonywaniu mandatu posła, zachowywać się w tej sprawie biernie. Zaś nasze twierdzenia potwierdzają wieloletnie sondaże w tym zakresie. Dalsza beczynność posłów RP spowoduje zapewne akcje protestacyjne także pod biurami poselskimi, co zapewne nie będzie świadczyć dobrze o wykonaniu mandatu przedstawiciela społeczeństwa. Stowarzyszenia domagają się **cyklicznych** co 3 - miesięcznych spotkań z Sejmową Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Ministrem Sprawiedliwości, tak jak to ma miejsce z Rzecznikiem Praw Obywatelskich. Mamy nadzieję, iż nie żądamy zbyt dużo od przedstawicieli polskiego społeczeństwa, w szczególności kiedy wszystkim wiadomym jest jak nisko stoczył się autorytet zawodu prokuratora i sędziego.

Podpis: Imię i nazwisko